

ל ק ר ה ת   מ ר ס ס ק ש י ו ה   ח ד ש ה

הארגון הסוציאליסטי הישראלי ("מצפן") היה, מאז מלחמת '67, הארגון הישראלי הפעיל ביותר במאבק נגד הכיבוש בפרט, ונגד הציונות בכלל. עוד לפני המלחמה היה זה הכוח הפוליטי היחידי שלקח על עצמו לערוך ביקורת יסודי של הציונות ולהצביע על האיוון הסוציאליסטי של המזרח התיכון כפרספקטיבה היחידה להמוני האזור, ולהמונים היהודיים בתוכם. היה זה "מצפן" שהצביע על תפקידה של ההסתדרות כזרוע של הציונות וקרא להתארגנות פועלית מחוץ למסגרתה; "מצפן" הוא גם המאגן הפוליטי היחידי בישראל שפרטס מעל דפיו את עמדותיהם של המהפכנים הפלשתינאיים - והתוכח עמן - והוא שהיה אחד הגורמים הפעילים ביותר במאבקים הדמוקרטיים נגד תקנות ההגנה (שעת חרום), נגד המעצרים האדמיניסטרטיביים ובמאבקים דומים.

למרות זאת, ובהכרה ברורה של האחריות הכבדה המוטלת עלינו לבוכח מעשה זה, החלטנו - קבוצה קטנה של חברים - לפרוש מסודות הארגון הסוציאליסטי הישראלי.

שתי סיבות עיקריות הביאו להחלטתנו זו:

- א. העדר פרוגרמה;
  - ב. העדר אסטרטגיה פוליטית, וחוסר מסגרת ארגונית המתאימה להגשמתה של אסטרטגיה כזו.
- כאופוזיציה האקטיבית היחידה לציונות (להוציא את המפלגה העומוניסטית הישראלית רק"ח, שמסיבות אידאולוגיות ואחרות איבנה מהווה חוקר משיכה), היה "מצפן" הכסויה לקואליציה של אנשים בעלי זהות פוליטית מגוונת, שהמכנה המשותף ביניהם הוא התנגדותם למשטר. הוא שימש מקום מפגש למרכזיסטים-לניניסטים מכל האסכולות, למרכזיסטים המערערים על הלניניזם, להתנגדים לקפיטליזם והאימפריאליזם המוצאים את המרכזיות כמיושן, לפציפיסטים שמצאו

בו בסוג פוליטי להתנגדותם למלחמה ולצבירה רדיקליים אנטי-ממסדיים שראו
 בו מסגרת להזדהותם עם הגל המערבי של "השמאל החדש".
 רק חודות לתבנית המיוחדים של ישראל - פשיזציה הולכת וגוברת כלפי
 פנים והחמרה בלתי פוסקת בזכויו האוכלוסיה הערבית בישראל ובשטחים הכבושים
 התאפשרה עבודה מסוימת, עד גבול מסויים, של כוונות פוליטיים כה מגוונים.
 אולם העדר זהות פוליטית מוגדרת הוא אחד הגורמים העיקריים להעדר קו פוליטי
 מגובש ואחיד - שרק הוא יכול לשמש מנוף לפעילות מהפכנית בעלת משמעות.
 ואמנם, בעוד שפעילותו של "מצפן" במשך השנה הקודמת מכה, היום, את החדים
 המתאימים בהירופה, בארה"ב ובקרב התנועה המלחמתית, הרי למעשה, מזה כמה
 חודשים הולך וגובר השיתוק הפנימי של הארגון הסוציאליסטי הישראלי בארץ.
 המנעותו של "מצפן" מהגדרת עמדה פוליטית אחידה בבקשה גם מתוך הדאגה
 לשמירה על המסגרת הארגונית הרחבה ועל הליכוד הפנימי. דאגה זו נסתייעה
 בשאיפה לשמור - בכל שלבי המחק - על דמת פעילות שלא תהיה במוכה מזו של
 השלב הקודם, ובהכרה כי פעילות בלתי פוסקת, איזו שלא תהיה, נשמירה על
 ה"פירמה" הניבלאונית הם האמצעים הטובים ביותר להשגת המטרה - המלחמה
 בציונות. אלה הביאו את "מצפן" לגישה מרגמטית בעבודתו. בהעדר עבודה
 עקבית בקרב הפרולטריון היהודי והערבי כאחד (מחדל טבעי לנוכח חוסר אסטר-
 טגיה פוליטית לסיוע ארוך, בהעדר תכנית עבודה ולאור חוסר הנכונות לעבור
 לעבודה שקטה ויסודית שפרותיה יבשילו רק חרי זמן רב), בקט "מצפן" יוזמה
 פעילה רק בצמידות מוחלטת למטרות הפוליטיים היום-יומיים. כאשר הולידו
 התנאים האובייקטיביים בישראל את מאבקי הפועלים של שנת 1968/69, פנה
 הארגון הסוציאליסטי הישראלי לתעמולה בקרב הפועלים היהודיים; כאשר, אחרי
 שנתיים וחצי של מלחמה, האלו להופיע גלויים של "מרד הנוער" (ויש להודות:
 בין היתר גם חודות לתעמולה של "מצפן"), התרכזו כל עבודתו בקרב חוגי
 הנוער והסטודנטים. אך כמדוכא מאבק הפועלים וכש"נרצע" הנוער - השתק גם
 "מצפן"

אוסר הקו הפוליטי וההכדלים היסודיים בתפיסות הארגוניות של חבריו השפיעו לרעה גם על סגנון העבודה של הארגון. מצבי רוח, סרץ פתאומי או בשלבות אישית קבעו את בורמות העבודה יותר מכל. בהעדר מוחלט של משמעת פוליטית, הביא אוסר המשמעת הארגונית לירידה תלולה ביעילות עבודתו של הארגון, שלמרות תקונו הצבאית-דמוקרטי היה מוטת על ספונטניות ועל "חופש" שלא לבצע את החלטות הרוב, יותר מאשר על צבאיות-דמוקרטית כלשהי. יחד עם זאת הלך וגבר, בתוך הארגון, מסקלן של העמדות השוללות את תפקידה של המפלגה המהפכנית כמדריך ומכוון של מאבק ההמונים, השוללות את הדיקטטורה של הפרולטריון ככלי במלחמת המעמדות שלאחר בצחון המהפכה, המתעלמות מתפקידה של "המדינה הסוציאליסטית" כמזרז משוחרר וכבטיט למאבק המהפכני הפוליטי עד למיגור הקפיטליזם והאימפריאליזם, הפגזימות בהפרכת חשיבותו של המרד בגד הניכור (כאן, בלב המזרח הערבי ה"תת-מפותח") ככוח מניע מהפכני, והמייחסות חשיבות יתר ל"תמיכה האנושי ממסדית".

בתחום ההסברה - בעיקר בתוך הארץ, ופרט למסמכים תיאורטיים בודדים - לוקה "מצפן" בעירפול שרשי הסיכסוך הישראלי-ערבי, למרות טיטמאות נכונות ואמיצות המתייחסות ל"לאומנות הציונית" ול"לאומנות הערבית", נושא "מצפן" למעט מאפיה קולוניאלי המובחק של הסתירה, ולארגיש את צדדיה הלאומיים. מתוך כך איבנו בלחם למען שבירת המונופול הציוני על הקרקע, ומחזיק בעמדה דו-משמעית לגבי הזכויות הלאומיות של היהודים בארץ ישראל-פלסטין ולגבי משמעות עקרון ההגדרה העצמית. זו גם הסיבה לכך שהוא רואה את מדינת ישראל כמנגנון דכוי קפיטליסטי בלבד, העתיד להתחלף ע"י המהפכה כמו שאר המדינות, ולא כמכשיר דכוי קולוניאלי (בנוסף לאופיו הקפיטליסטי) המהווה, בשל כך, את האויב הטקטי העיקרי במאבקם של המהפכנים בישראל. לכן גם צומחות בתוך "מצפן" אשליות דמוקרטיות לגבי בתי המשפט והקתוצות הציוניים, אליהם הוא פונה לעיתים, כאשר המנגנון המדיני - שמכוח הרשאתו פועל "מצפן" - מתכחש ל"עקרונות הדמוקרטיים" שלו.

אנו חוזרים ומדגישים: איבנו מזלזלים בעבודתו של הארגון הסוציאליסטי הישראלי בארץ ובחו"ל, שהיה לה תפקיד בחשיפת אופיו של המשטר הציוני, בדיקליזציה של הנוער היהודי באירופה ובארצ"ה, בערעור מעמדה הפוליטי והמסורי של הציונות בעולם כולו, בעידוד מרד הנוער בתוך ישראל ובתרומה לויכוח המהפכני באזור.

אך מכיוון שאיבנו רואים טכני להצלחת המשכו של מאבק פנים-ארגוני למען יאמץ לעצמו "מצפן" השקפה ארגונית נכונה, למען יתווה אסטרטגיה פוליטית על יסוד פרוגרמה שתשמש קו משותף, מוגדר ואחיד המקובל על רוב חבריו; ומכיוון שאנו רואים כי העקרונות האידיאולוגיים והארגוניים של "מצפן" עתידים לסתק אותו כליל כמכשיר של מלחמת המעמדות באזור, החלטנו - על בסיס המצע הפוליטי המובא להלן - לפרוש משורותיו, ולהתארגן תחת השם החדש הקהילתי-מסדי.

עצם פוליטי של הורית הקרוביטטית והמפכית

1. עמדתנו מבוססת על המרכיזם-לניניזם והאינטרנציונליזם הפרולטרני. גישה זו איננה רק שאלה של מוסר ותודעה מהפכניים, היא גם תנאי לבחון המהפכה הסוציאליסטית, אפילו במסגרת לאומית או אזורית מצומצמת. גישה זו מבוססת על:
  2. ראית מהפכת אוקטובר כנקודת הזינוק של המהפכה הסוציאליסטית העולמית.
  3. ראית המהפכה הסינית כהמשך ישיר למהפכת אוקטובר, וכצעד חשוב בדרך המהפכה העולמית.
  4. הזדהות עם העם הויאטנמי, העם הקובני, העם הפלשתינאי וכל העמים שהתנגדו עם הגיבורה לאימפריאליזם לא רק מובילה אותם לדרך המהפכנית ולהשתתפות במלחמת המעמדות הבינלאומית, אלא היא מהווה גם מקור יקר של בסיונות ולקחים לגבי המהפכים בכל מקום.
  5. סולידריות עם ההמונים המדוכאים בכל מקום, בגד כל אדוניהם; יהיו אלה תיאורלים, בורגנים או ביורוקרטים; יהיו אלה לאומיים או זרים; תהיה שליטתם מופעלת בשם אלוהים, האומה, החופש, או אפילו טוב מיוחד של "סוציאליזם". סולידריות עם המוני העמלים המנוצלים בכל מקום, במאבקהם בגד הקפיטליזם.
  6. סולידריות פעילה עם המהפכנים בכל מקום פרושה חתימה לאיחוד הכוחות, על יסוד דמוקרטי, של כל הגורמים הנלחמים כעת למען אותן מטרות, כלומר: אחדות הכוחות במישור האזורי ושילוב המאבק הלאומי או האזורי באסטרטגיה כללית, שתכליתה לבודד את האימפריאליזם ולגבש חזית מהפכנית עולמית.
  7. תמיכה בפרולטריון ובנוער המהפכני של הארצות האימפריאליסטיות, במאבקם בגד הקפיטליזם, הגזענות והאימפריאליזם ובגד הרביזיוניזם והכוחות הרפורמיסטיים ומשפטי הפעולה עם האויב המעמדי.
  8. השתתפות בויכוח מהפכני בינלאומי כתרומה למאבק למען דמוקרטיה סוציאליסטית עולמית.

9. מצויינים בגישה אינטרנציונליסטית זו, אנו - מהפכנים יהודים וערבים תושבי מדינת ישראל - רואים בשלטון הציוני, המבטיח את המשך הסדר החברתי הקיים כתנאי הכרחי לביצוע מטרותינו, את אופיינותו הפנימית העיקרית.
10. המפעל הציוני הינו מנגנון שחלק ניכר מטרותיו בעוצמתו מאוץ לאזור זה. לכן מוטל חלק של המאבק בגורו על המהפכנים הנמצאים באותן ארצות בהן יש לציונות שרשים.
11. מדינת ישראל, הנמצאת בתהליך של התרחבות והתפשטות - על כל מוסדותיה המדיניים, הצבאיים והאיגוד מקצועיים - הנה הבטוי להתגשמות הציונות.
12. מדינת ישראל הציונית הינה תוצאה של תהליך התיישבותי המבוצע בסיוע האימפריאליזם הבינלאומי ועל חשבון העם הערבי. תהליך זה, המסתייע באוקים גזעניים של הפקעת קרקעות, עליה לפי חוק השבות והתבוללות על חשבון התושבים הפלסטיניים, הוא הקובע את האופי הקולוניאלי של עצם קיומה של מדינת ציונית. מכאן מתחייבת ההכרה בעובדה כי ישראל איננה חברה שבה הסתירות המעמדיות הפנימיות מהוות רקע למהפכה סוציאליסטית ישראלית עצמאית, המבוססת מן התהליך המהפכני הכלל אזורי.
13. החברה הישראלית, על אף אופייה הנחלני ומלאכותיות משקיה הנתמך, הינה חברה מעמדית, המשולבת בחוק הקפיטליסטי העולמי, בה סובלות שכבות רחבות של עמלים, כבכל חברה קפיטליסטית אחרת, מבידול כלכלי וחברתי. ביגוד חברתי זה הוא המהווה את הרקע הפוסטציוני לביתוק שכבות אלה מן המפעל הציוני הפרו-אימפריאליסטי.
14. המיכשול העיקרי לביתוק זה הינו הכוח האידאולוגי של הציונות, המציגה את עצמה לעיני המוני היהודים בארץ ובעולם, כאלטרנטיבה היחידה לשואה

ולרדיפות נצח. עלינו לזכור כי האינדאולוגיה הציונית בתור סכנו, היא היא
אשר תיעלה את היאוש הפוליטי של הזעיר-בורגנות היהודית המתרושטת והנרדפת
ע"י הריאקציה האנטישמית, והפכה אותו לכוח קולוניאליזטורי המסרת באופן
אובייקטיבי את האימפריאליזם המערבי.

15. בלא ניתוק של חלק מהאוכלוסיה היהודית מן האינדאולוגיה הציונית לא
יוכלו הניגודים החברתיים למלא את תפקידם ההסטורי, והישוב הישראלי יסאר
כוח מלוכד המהווה צבא אדיר בגוד תנועת השיחרור הערבית ובגוד המהפכה
הסוציאליסטית.

16. ניתוק זה יתאפשר אך ורק עם מימוש שלושת התהליכים הבאים - התלויים זה
בזה: א. התפוררות הדרגתית של העליונות הצבאית של צ.ה.ל.;
ב. החמרת המסבר הכלכלי הפנימי בישראל;

ג. גיבוש אלטרנטיבה אינטרנציונליסטית בקרב תנועת השיחרור
הפלסטינאית והתנועה המהפכנית הערבית, והחדרת התודעה האנטי-
אימפריאליסטית בקרב המוני הפועלים היהודיים בישראל.

17. למען הגשמת מטרה זו חשוב עד מאוד להלחם בגוד המדיניות והלכי הרוח
הסובייניסטיים הרווחים עדיין בקרב תנועת השיחרור הערבית, מדיניות
הסתעלות מקיומה של ישות לאומית יהודית בארץ ישראל=פלסטין, ומשאלה
הפוליטית הנובעת מקיום מיעוט לאומי זה וזכויותיו. רק הכרה ברורה
בזכויותהם הפוליטיות תוכל ליצור את הבסיס האובייקטיבי והסובייקטיבי
להצטרפות המוני המוצלים בישראל למאבק המהפכני משותף.

18. העט הערבי הפלסטינאי היה במסך עשרות שנים הקרבן העיקרי של הברית
האובייקטיבית בין הציונות לבין הריאקציה הערבית. תקומתו העצמאית לאחר
מלחמת '67 מהווה את אחד הסממנים החשובים והבריאים ביותר לסבוי מהפכני
וחיסול הסדר החברתי הקיים באזור.

19. מעצם מעמדה ההסטורי במצאת התנועה הפלסטינאית בחזית המאבק לא רק בגוד
הציונות והריאקציה הערבית הפרו-אימפריאליסטית, אלא גם בגוד הכוח
והאינדאולוגיה של הזעיר-בורגנות, המציגה כסוציאליזם את הרפורמיזם
הלאומני שלה.

20. השאלה הפלשתינאית ניתנת לפתרון רק במסגרת של מהפכה סוציאליסטית, אשר לא תוכל להתחולל בלא איחוד - על בסיס אינטרנציונליסטי - של כל הכוחות המהפכניים באזור.
21. פלשתינה הינה יחידה טריטוריאלית בעלת אופי דו-לאומי, ואילו הריכוז הטריטוריאלי הנוכחי של האוכלוסיה היהודית איננו אלא פונקציה של עובדות כוח המבציות את ביטול האוכלוסיה הערבית מאדמותיה. הפרדות על בסיס טריטוריאלי בין שני העמים, על יסוד עובדות הכוח הציוניות, סותרת את העקרון הדמוקרטי לפיו זכותו של כל אדם, ללא אפליה לאומית, להתגורר ולעבוד בכל מקום בו יבחר.
22. קביעות אלו מכתובות מסקנה חד משמעית: האלטרנטיבה היחידה למלחמה הלאומית, כלומר המלחמה בין העמים, היא מאבק מהפכני משותף של ערבים ויהודים.
23. הציונות והשאלה הישראלית אינם המניעים היחידים למהפכה בעולם הערבי. להיפך. השאלה הפלשתינאית וכמו כן הציונות הינן תופעות של השליטה האימפריאליסטית על אזור בעל משמעות כלכלית ואסטרטגית ממדרגה ראשונה. אזור זה שבוי עדיין במסגרות אידאולוגיות ופוליטיות ריאקציוניות, המהוות ערובה להמשך השליטה האימפריאליסטית. גם הגורגנות המקומית, הקטורה קשר הדוק לאימפריאליזם, וגם הזעיר = בורגנות ה"מתקדמת", הוכיחו את אי יכולתן המוחלטת להנהיג את תנועת השיחרור של העמים הערביים. כשלון המהפכה הלאומית-דמוקרטית במזרח התיכון מהווה את הרקע לרדיקליזציה מהפכנית של התנועה הלאומית הערבית, בה בשעה שהתפתחות הפרולטריון בארצות הערביות יוצרת את הצוואע עליו מוטל להדריך תהליך זה.
24. על סמך קווי היסוד של ניתוח זה אנו מאמינים כי אפשר וצריך להקים שלטון עממי מהפכני (ברית פועלים, אכרים ואינטלקטואלים תחת הנהגה פרולטרית) במזרח הערבי.

25. המזרח הערבי איננו מהווה יחידה גיאוגרפית מוגדרת ומוגדרת באופן מוחלט. אזור זה קטור באופן היסטורי גם למאגר וגם לתהליכים חברתיים הפוקדים את החלקים הלא ערביים של אסיה המערבית; האיחוד הסוציאליסטי של המזרח הערבי, על מיעוטיו החפשיים, לא יוכל להיות אלא אזור מסוחר.
26. אנו מודעים לניגוד שבין הצורך לארגן את המאבק המהפכני על יסוד הצנטרליזם הנוקשה ביותר, לבין הטאיות הדמוקרטיות לזוה=צנטרליזציה וניהול עצמי של החברה ע"י האזרחים עצמם בכל מקום ומקום; אך אנו מעריכים כי זוהי סתירה דיאלקטית ולא אנטגוניסטית.
27. לא יתכן בצאון הסוציאליזם ללא בניה של מפלגה מהפכנית כל אזורית, אשר תדריך את המוני כל האזור לכיבוש השלטון.
28. מטרת ביניים זו: לתרום לבניית מפלגה מהפכנית מסוגלת באמצעות מאבק והתארגנות מהפכנית, היא המכתיבה את צורת הארגון בשלב זה. אנו מנותקים עדיין במידה רבה מאותם המונים שבלעדיותם לא תיתכן פעולה פוליטית בעלת משמעות הסטורית.
29. אנו רואים כצורך מיידי את הקמתה של חזית מהפכנית בישראל, שתהיה פתוחה לכל אחד המסכים עם העקרונות והמטרות המנוסחים במצע זה, והמוכן לקבל על עצמו את משמעותה בהתאם לעקרון הצנטרליזם הדמוקרטי.
30. מטרת החזית בטווח ארוך צריכה להיות: להכין, לארגן ולנהל - בכל הדרכים שתראינה לה - את המלחמה בגד המשטר הצינזי ברוב האינטרביזובליזם הדרולטרי, כמשמרתו הסופית של המאבק היא כבון שלטון עממי מהפכני במזרח הערבי - כאזור מסוחר וכמבצר של המהפכה הסוציאליסטית העולמית.
31. מטרת החזית בשלב זה: לתאם את האנרגיות המהפכניות הקיימות בתחום פעולתנו עד שיתגבשו התנאים להפיכת החזית למפלגה. תנאים אלה הם בעיקר: א. פרוגרמה פוליטית הכוללת בתוח תימורטי של הדיכויקה החברתית במזרח התיכון, ומקובלת על רוב חברי החזית; ב. אסטרטגיה פוליטית המושרשת במאבקים האנטיקפיביים של הסכבות המנוצלות, ומעורבות פעילה של החזית במאבקים אלה.

ל ה ע י ז ל ה ח ב ר

מאמר זה נכתב ע"י אחד מחברי הברית הקומוניסטית המהפכנית כשלושה שבועות לפני עזיבתו את הארגון הסוציאליסטי הישראלי. אנו מביאים אותו כאן בשלמותו, היות והוא מספק באופן ברור למדי את הלך הרוחות הפוליטי שהביא להחלטתנו לפרוש מסדרות "מצפן".

יש לראות תחילה את הדברים בנחות. מזה מספר חודשים אנחנו מסתקמים כמעט לחלוטין. אין אנו ערים לכך שסוס שמדי פעם אנו מותקפים בעתונות עקב הפעילות הנערכת בהו"ל; אולם למעשה כיום "מצפן" הינו ארגון פיקטיבי, פחות או יותר.

אמנם אנו קיימים, אבל אנו קיימים בתור מיתוס - פובקציה חברתית של

נגד.

אין בכך כדי לומר שאיננו עושים דבר - אנו עושים בדיוק את המעט שמתי-רים לנו לעשות כדי שנסאר מיתוס. משמע: הוצאת עתון מדי פעם, ארגון חוגים וחלוקת כמה כרוזים.

ברור כי המצב האנטיקסיבי קשה. כל התקדמות מהפכנית בארצות הערביות מחזקת את האופי המיליטריסטי והטוטליטרי של מדינת ישראל ומשמרת את הליכוד הלאומי התומך באימפריאליזם. מאידך, כל נצחון חלקי של הקוברהולוציה אינו מסוגל להוליך בורסליזציה ואינו יכול לעצור את המלאמה, שהרי התהליך מושרש עמוק ביותר. בקיצור - המטח הכיבוש משמער, לשווח קצר, פתיזם בישראל; פתיזם בוסה דרום אפריקה. גם פנוי הסטחים כתוצאה מתכנית רוג'רס לא יביא לריסון הלאומנות בישראל, שכן פנוי הסטחים גרידא לא יביא לשלום ולאפשרות מאבק מהפכני פנים ישראלי. יתכן שבגיש לתקופת רגיעה, אולם כתוצאה מבעיות כלכליות ומאכזבה צפויות תגובות לאומניות מסודרות עוד יותר.

בעצם, "מצפן" עצמו לא לוקח תמיד ברצינות את סיטמאותיו שלו עצמו.

הכנו את הסיבות למלאמה '67, לא עסינו שום פשרה עם השוביניזם ואנחנו אומרים - ובצדק - שלא יהיה למלאמה סוף ללא פתרון צודק לעם הפלסטינאי. והרי את תוצאות המלאמה והכיבוש ראינו היטב: הן הושטות ומאמירות את האופי הקולוניאלי של מדינת ישראל.

האם בתוך זה הביא לסבוי כל שהוא בהתנהגותנו האישית ובצורת פעילותנו?
 לא! אבאנו מסוגלים ללגלג על ארגונים קומוניסטיים, הצופים את הקסטט=
 רופה אך אינם מתכוונים לקראתה (כדוגמת יון ואינדונזיה). אך אנו, האיים את
 התהליך עצמו - אילו לקחים אנו מסיקים מכך? - אף לא אחד. אנו ממשיכים
 לשקוע באותן האשליות.

אין הגבנו כשהתפתחה המערכה בעתונות: "מצפן=פתח=בוגדים"? תחילה הזדע=
 זעבו; וכל פעם אנו מזדעזעים מחדש. ואז, כדמוקרטים טובים, פנינו ל"דמוקרטיים"
 אחרים. בתחילת השנה ביטינו להיאבק בגד בדידותנו וליצור הזית כנגד תקנות
 ההגנה, לטולידריות עם העצורים האדמיניסטרטיביים ונגד העושים הסביבתיים.
 אך לאורך זמן איש אינו מעוניין, פרט לרקי"ח, לשתף עמנו פעולה. היו סתי
 פעולות עקריות: ההפגנה מול בנין הכנסת נגד העובדים הסביבתיים, וההפגנה
 בתל - אביב. זה הכל! דבר אינו יכול לאיב את הציונים השמאליים דוגמת סי"ח
 תל - אביב, או את הדמוגים דוגמת אבוני, להאבק יחד עמנו לדמוקרטיה. אין
 זה האינטרס שלהם. והאשליה העצמית כאילו זה בכל זאת האינטרס שלהם, כמות
 כהנאה שהם באמת באופוזיציה. הם יכולים, לכל היותר, להגן על "זכותנו לדבר".
 אך זוהי הגנה מרעילה. בעצם אבאנו מטרטים אותם גם כגן בצורה כפולה: יש להם
 קבוצת "בוגדים" אותה הם יכולים לתקוף כאזרחים טובים, ושעליה הם יכולים
 להגן - בצורה מאוד פורמאלית - כדמוקרטים טובים.
 המערכה נגדנו בעתונות היא בלתי נמועת. כך גם בדידותנו בשלב זה. אחרים
 חסכו, ועודם חושבים (וגם אני הייתי שותף לאשלייה זו), שאפשר היה להתגונן
 בבתי המשפט של המדינה. ללכת לבית משפט ציבוי כדי שהוא יבדיל בין בוגד
 למתכנן ללכת לזר כדי שיחפור על אבריו ליכול כמו רחל פה. כחילו בו

במצאים בדמוקרטיה בורגנית כוסה אנגליה או שבדיה.
במובן מסוים אנו מבטלים מאבק בגד גבוסטריות. ויש לתקוע לראשינו:
אנחנו מחוץ למערכת, וזוהי תוצאה כלתי במנעת של עמדותינו
האינטרנציונליסטיות.

עד כאן אמרתי מה שכבר אין בידנו לעשות. מה בכל זאת לעשות?
ראשית, לנטוש פרוגרמה פוליטית, היינו, לנתח את הניגודים של החברה
הישראלית. ניתוח זה איננו מופשט. לא נמצא אותו בשום ספר. ברור כי
הפרולטריון הישראלי הינו כמעט ללא יוצא מן הכלל שותף לאידאולוגיה הציונית.
ברור גם כי המסך המלאמה מחסיר את הניצול הכלכלי, וכי בתודעים הכבדים יתנהלו
מאבקי פועלים אמורים ביותר.
לא ברור שבוכל לנתק את הפרולטריון היהודי מהציונות בלי שיתחולל סנוי
רדיקלי במזרח התיכון, משמע, בלי שהתנועה הערבית האנטי-אימפריאליסטית
תפתח לתנועה סוציאליסטית המובנת ותנהל, בד בבד, מאבק בגד הציונות ובגד
האימפריאליזם.

אך בניהול המאבק בגד הציונות עלינו לפנות בראש וראשונה אל הפרולטר-
יון. שהרי זהו המעמד היחיד שאין לו שום אינטרס כלכלי בהמשך המלאמה. ניהול
המאבק והפנייתו אל מעמד הפועלים הוא בעל עדיפות ראשונה במעלה. אלה המסילים
ספק באפשרות הצלחתו של מאבק זה אינם יכולים, בעצם, להביא שום ניסוק
משכנע כיוון שעד כה לא ניהל אף אחד את המאבק הזה בצורה רצינית.
לא תיתכן תשובה מוחלטת בלי בסיון. אולם יהיה זה תמים לחשוב שאפשר
לנהל את המאבק הזה - כמאבק - ע"י חלוקת כמה כרוזים בוספיים. תחילה יש
לכתוב את הכרוזים שלנו כשפה שונה, בטגבון בהיר, טגבון בר הכנה. לדבר על
בעיות ממשיות, כלומר: להסיר; משמע: להקור אותן. מאידך, יש להאליט כי אלה
מחברינו שאינם עובדים ואינם לומדים - יועמדו לרשות הארגון וזה ישלח אותם
לעבוד בבתי ארושת.

לא מדובר כאן בפתרונות קטס ובניסים. עלינו להתחיל בצעדה ארוכה,
הדורשת עבודה, כושר ומשמעת, בלי שום יחס עם הנורמות המוכרות לנו.
גמו כן עלינו לעבוד באופן שיטתי בסקטור הערבי, בשפה הערבית, לשנות
את טגבון הכרוזים שלנו שהם מלאי אידאליזם אך אינם עובדים על הבעיות
המפציפות של החברה הערבית. אבי בזכר בחברינו הסטגירים בכפרים כי "ברור
לכל טבלי מהפכה סוציאליסטית אין שום פתרון לבעיה הפלשתינאית". עמדה זו,
אם כי היא נכונה במהותה, בכל זאת איננה טובת מאליה ועשויה להראות כתלושה
מהפציאות.

אין ספק כי לשנוי הרדיקלי הזה דרושה פלשפורמה פוליטית - תכנית
פעולה. ומה שחשוב עוד יותר זה לדעת כי שנוי זה יושג רק על ידי החדרת
התייחסות רצינית לנורמות שלנו, משמע: משמעת מהפכנית. יש להבין כי אי
אפשר לדחות לאין סוף את ההכרעה. "מצפון" צריך להנתק ממוצאו הזעיר בורגני
והבוהמי. לא לעשות כן, להמשיך את אמצב הקיים, כמוהו כלהעניק למשטר הציוני
את המתנה היפה ביותר: לוקסוס של ארגון מהפכני ליגאלי אך אימפוטנטי. להיות
קיים אך לא לעשות מאומה משמעו לשרת את המשטר, כלומר: להיות באופן
אובייקטיבי קונטר-מהפכני.

"نابال" هي نشرة "الاتحاد الشيوعي الثوري" الذي ينظم مجموعة من الثوريين اليهود والعرب في اسرائيل. لقد اخذت هذه المجموعة علي عاتقها مهمة نشر قضية النضال بين سكان بلاد اسرائيل - فلسطين ضد الاستعمار ومن اجل الثورة الاشتراكية في الشرق العربي.

لقد اسست "الاتحاد الشيوعي الثوري" جماعة من الاعضاء السابقين في "المنظمة الاشتراكية الاسرائيلية" (متمسكين) الذين تركوا صفوف المنظمة وانضم اليهم عدد من الثوريين الذين لم يكونوا منظمين حتي الانفصال.

ان هذه النشرة هي الاولى من "نابال" وهي تلقي الضوء علي خلفية الانفصال وتعرض البرنامج السياسي ليكون قاعدة لعملنا.

من اجل افاق جديدة

منذ حرب سيزوان 1967 والمنظمة الاشتراكية الاسرائيلية (متسمين) ، اكثر المنظمات نشاطا ضد الاحتلال بشكل خاص واعد الصهيونية بشكل عام . حتى وقبيل الحرب كانت المنظمة الاشتراكية القوة السياسية الوحيدة التي اخذت على عاتقها القيام بتحليل جذور للحركة الصهيونية ، والاشارة على ان الوحدة الاشتراكية لشرق العربي هي البديل الوحيد لجماهير المنطقة ، ومن ضمنها الجماهير اليهودية . لقد كانت متسمين هي التي اشارت الى الدور الذي تلعبه نقابة العمال في اسرائيل (الهيستدروت) كقوة في خدمة الصهيونية ، وهي التي تسادت بتأسيس تنظيم عمالي منفصل عن الهيستدروت . ان " متسمين " هي الصحيفة الوحيدة في اسرائيل التي نشرت من على صفحاتها وواقف الثوريين الفلسطينيين - وناقشها ، كذلك فان المنظمة الاشتراكية الاسرائيلية احد العناصر الفعالة في مجال النضال الندي وقرافي ضد منظمة الطوازي . لعام 1945 ، وقد الاعتدالات الادارية ، وفي مجالات شمال اخرى .

بالرغم من ذلك ، وهي واضح للمسئولية المثالية التي تقع علينا من جراء هذه الخطوة ، فقد قررنا - نحن مجموعة مسيرة بن الرفاق - ان ننسحب من صفوف المنظمة الاشتراكية الاسرائيلية .

ان ثمة سببان رئيسيان لاتخاذنا هذا القرار :

(1) انعدام برنامج سياسي

(2) انعدام تخطيط استراتيجي سياسي وعدم وجود افكار نظري يناسب استراتيجية كهذه .

لقد غدت " المنظمة الاشتراكية الاسرائيلية " بكونها المعارضة الفعالة الوحيدة للصهيونية (باستثناء

الحزب الشيوعي الاسرائيلي - وراكح ، الذي لانهيارات سياسية ايدولوجية لا تشكل نقطة جاذبية)

فقد قابحتوى تألفا من الاشخاص ذوي الهويات السياسية المتنوعة ، والتاسم المشترك لهم هي مشاركتهم

للنظام . كذلك كانت المنظمة مكان لقاء للماركسيين - اللينيين من مختلف الاتجاهات ، للماركسيين من

معارضي اللينينية ، وانارشي الراسالية والاستعمار الذين يتعلمون على الماركسية كنظرية قديمة

ولمعالين وجدوا في المنظمة تعبيرا سياسيا لمعارضتهم للحزب والشباب الراديكالي من مناوئي النظم

الذين رأوا في المنظمة الاشتراكية وسيلة للتعبير عن تجاوزهم مع درجة " اليسار الجديد " الغربية .

لقد كان بالإمكان القيام بعمل سياسي مشترك، إلى حد معين، باشتراك عناصر سياسية متنوعة بهذا الشكل، من جراء الظروف السياسية في إسرائيل فقط - ونعني بهذه الظروف تفشي الفاشية في خطى حثيثة في المجال الداخلي، وتشديد غير منقطع في اضطهاد المواطنين العرب داخل إسرائيل والعرب في المناطق المحتلة. ولكن عدم توفر هوية سياسية محددة كان أحد العوامل الأساسية التي أدت إلى انعدام خط سياسي متطور وواحد - خط هو بفرد، يمكن أن يشكّل قاعدة للعمل الثوري ذي معنى. وحقاً، ففي الوقت الذي تتعالى أسدء نشاط "متسبين" خلال السنة الأخيرة في أرجاء أوروبا، في أمريكا وبين الحركة الفلسطينية، فإن الشلل الداخلي في "متسبين" في البلاد في الحقيقة، يزداد خلال الأشهر الأخيرة.

إن افتناع متسبين عن اتخاذ خط سياسي موحد يعود إما إلى الحرص على المحافظة على إطار التنازيم الواسع وعلى التجمع الداخلي. وقد اعتمد هذا الحرص على الرغبة في المحافظة - في جميع مراحل النضال على مستوى من النشاط لا يقل عن مستوى المرحلة السابقة، وعلى التحري بأن فعالية غير منقطعة - إيا كانت - والمحافظة على "الشهرة" العالمية، هي أفضل الوسائل إلى التوصل إلى الهدف - محاربة الصهيونية. ذلك أدى بـ "متسبين" إلى اتخاذ وجهة ذرائعية في عملها. ومع انعدام عمل متواصل بين الطبقة العاملة (البروليتارية) اليهودية والعربية على السواء (وهو تلكا طبيعي نتيجة لعدم توفر استراتيجية سياسية بعيدة المدى، وانعدام برنامج عمل، وعدم الرغبة في التوجه إلى القيام بعمل هادي، وجذري تجنّب شعاره بعد أم طميل)، بادرت "متسبين" باتخاذ المبادرة بالتزام تام فقط، للأحداث السياسية اليومية. حينما تولدت نتيجة للظروف الموروثة النضالات العمالية في إسرائيل في عام ٦٨ - ١٩٦٩، توجهت "المنظمة الاشتراكية الإسرائيلية" إلى القيام بالدعاية بين العمال اليهود، وحينما بدأت تظهير بوادر "نمرد الشباب" بعد عامين ونصف بعد حرب حزيران ٦٧ (والحق يقال إن تلك البوادر قد ظهرت نتيجة للتوجيه السياسي التي قامت به "متسبين") ركزت المنظمة جميع نشاطها بين فئات الشبيبة والطلاب، ولكنها، عندما أخذت نضال العمال "خف" نمرد الشبيبة - سكنت "متسبين" كذلك.

ان انعدام تحديد الخط السياسي والنزق الاساسية حول ماهية التنظيم الحزبي ، بين أعضاء المنظمة ، اثرت بشكل سلبي على أسلوب عمل المنظمة ، فالحالة النفسية ، والنشاط الفجائي والتكاسل هي الامور التي حددت مقاييس العمل اكثر من اي شيء آخر . ومن جراء انعدام الانضباط التنظيمي المطلق ، ادى عدم الانضباط التنظيمي الى هبوط حاد في نجاعة عمل المنظمة الذي بالرغم من دستورها المركزي الديمقراطي ، كان قائما على العفوية وعلى " الحرية " في عدم التعشي وفق قرارات الاغلبية ، اكثر من قيامه على مركزية - ديمقراطية ايا كانت . في الوقت ذاته اخذ ثقل المواقف - في نفس الوقت داخل المنظمة - التي (المواقف) تنتكر لدور الحزب الثوري كقائد وموجه لنضال الجماهير ، والتي ترفض ديكتاتورية البروليتارية كاداة في صراع الطبقات بعد انتار الثورة ، والمواقف المتجاهلة لدور " الدولة الاشتراكية " كمنطقة محررة وكقاعدة للنضال الثوري ، حتى الاطاحة من الاستعمار والرأسمالية ، والتي تبالغ في تقدير اهمية التمرد ضد التتكر (هنا ، في قلب الشرق العربي المتخلف) كقوة في اللة ، ومواقف تملق اهمية زائدة المناهض للنظام .

باستثناء وهاثق نظرية معدودة فان دعاية " متسبين " مهابة - وبشكل اساسي في البلاد - بنجاب تدرى للنزاع العربي الاسرائيلي ، وبالرغم من شعارات شجاعة وصحيحة والتي تتعلق " بالشفونينية

(٣)

الصهيونية " والشوفينية العربية " فان " متسبين " يعيل للتقليل من الصبغة الكولونيالية الواضحة في هذا النزاع والتشديد على النواحي القومية . ولهذا السبب فانه (متسبين) لا يحارب من اجل كسر الاحتكار الصهيوني للارض وتمسك بموقف ثنائي المعنى بالنسبة لحقوق اليهود القومية في بلاد اسرائيل - فلسطين والنسبة لمعنى مبدأ تقرير المصير . هذا هو السبب لروايات ان دولة اسرائيل هي جهاز اضهاد واسمالي فقط ، والذي تقني عليه الثورة كما هي الحال في بقية الدول ولهم كأداة اضهاد كولونيالية (بالإضافة الى صفته الرأسمالية) والتي تكون لهذا السبب ، العدو والتكتيكي الاساسي في نضال الثوريين في اسرائيل .

ولذلك ففي " متسبين " تثبت او هام ديموقراطية حول القضاء والمصاحفة الصهيونية ، وحيث يتوجه اليها احيانا عندما يتتكر النظام الصهيوني " لبعادته الديموقراطية " . اتنا نود ان نؤكد ان لنا مستهترين في عمل المنظمة الاشتراكية الاسرائيلية (متسبين) في الداخل والخارج والتي كان لها دور في كشف ماهية النظام والحركة الصهيونية وفي جذب الشبيبة اليهودية في اوربا وامريكا الى اليسار وفي زعزعة مكانة الصهيونية السياسية والاخلاقية في انحاء العالم بتشجيع "عرد الشبيبة" داخل اسرائيل والمساهمة في الحوار الثوري في المنطقة .

ولكن ، وما اتنا لا نرى اى احتمال لنجاح مواصلة النضال داخل المنظمة في تبني " متسبين " نظرة تنظيمية "متحيزة من اجل رسم استراتيجية سياسية على اساس برنامج مشترك محدود وواحد يقبل بسسه معظم اعضاء المنظمة ، وما اتنا نرى بان المبادئ الايدولوجية والتنظيمية في " متسبين " سوف تشمله نهائيا كأداة في الحرب الطبقة في المنطقا قررضا - على اساس البرنامج السياسي التالي - ان تتسحب من بين صفوف المنظمة الاشتراكية ، وان تتنظم تحت الاسم : الاتحاد الشيوعي الثوري " لكي نحقق اهدافنا السياسية .

الاتحاد الشيوعي الثوري
- برنساخ سياسي -

- ١- ان مؤلفنا الاساسي يرتكز على الماركسيه اللينينية والامية البروليتارية . هذا التوجه ليس مقبولة ثنائية ووي ثورين تقال ، بل هو شر ان لا تنصار الثورة الاشتراكية ، حتى لو كانت في ذات قوم او ذاتي بين ايا كان . هذا التوجه يعني على :
- ٢- اعتبار ثورة أكتوبر نقدة ان لا ان للثورة الاشتراكية المطلية .
- ٣- اعتبار الثورة الصينية كاستمرار مباشر لثورة أكتوبر وكمنارة مهمة في طريق الثورة العالمية .
- ٤- التنازل مع الشعب الفيتنامي ، الشعب الكوري ، والشعب الكوري ، والشعب الفلبيني ومع كل الشعوب التي قاومتها البالية للاستعمار لن توعدى بها الى الطريق الثوري ، والى المشاركة في صراع الدليقات العالمي فمستقبل يفي في حد ذاتها تشكل فيما بينها للتجارب والدروس ، ولكل الثورين في كل مكان .
- ٥- التنازل مع الجماهير المضطهدة في كل مكان ضد كل اسياكهم ، وسواء كان هؤلاء اذ المعين او برجوازيين او بيروقراطيين ، وانمين او غرباء ، وسواء كانت - لانهم تحمل باسم الاله - الملة ، العرقية او ان نوع نفس من الاشتراكية . التنازل مع جماهير الشبيبة المستغلين في كل مكان في نه الهم من الراسخالية .
- ٦- ان التنازل الفعال مع الثوار في كل مكان معناه توحيد القوى على اساس يد يوقرا لي لجميع العناصر التي تنازل حاليا في سبيل نصر الاممات ، هذا يعني : وحدة القوى على مستوى الدائفة ، ودمج التنازل القوي او الضاقي في الممار استراتيجيه عامة ، عندئذ عزل الاستعمار وبلورة بيده ثورة عالمية .
- ٧- مساندة البروليتاريا والشباب الثوري في البلاد الراسخالية في نه الهم من الراسخالية ، والعنصرية والامبريالية وايضا ضد القوى التنقيبية الاصلاسية والتمازجين مع العدو الداخلي .
- ٨- الاشتراك في الجدال الثوري العالمي كمناسبة في التنازل من اجل ديمقراطية اشتراكية عالمية .
- ٩- نحن الثورين اليهود والسرب ، سكان دولة اسرائيل المزدجين بهذا التوجه الاممي نرى في السلطة الصهيونية - التي توعد من استمرار التنازل الاجتماعي القائم حاليا في المجال السياسي الذي نعمل فيه - عدونا التكتيكي الاساسي .
- ١٠- بما ان المشروع الصهيوني هو جهاز القسم الاكبر من بدوره ضروري ، هذه الضائقة ، لذلك يقع جزء من التنازل منه على عاتق الثورين اليهوديين في تلك البلاد التي توعد للصهيونية بدورها .
- ١١- ان دولة اسرائيل - الموجودة في طور من النمو والتوسع ، بكل مؤسساتها السياسية والعسكرية وخصائتها المعنوية - ما هي الا تعبير او تجسيد لتحقيق الصهيونية .
- ١٢- ان دولة اسرائيل هي نتاج عملية استيعابية نفذت بتبوء ازره وساعده الاستعمار العالمي وعلى حساب الشعب العربي . هذه العملية - التي استندت على قوانين عنصرية لصادرة الاواني ، وعلى الهجرة اليهودية بدويب " تانور العودة " والاستيطان على حساب السكان الفلسطينيين - هي التي شررت الدابع الكولونيالي لبيوركيان الدواة الصهيونية ، من هذا تنبع ضرورة الاعتراض بحقيقة عدم كون اسرائيل مجتمعها تشكل به التناقضات الدائلية ارضية لثورة اشتراكية اسراييلية مستقلة ، ومنزولة عن المبرر الثوري الشامل في الضائقة .
- ١٣- ان المجتمع الاسرائيلي ، بالرغم من الجمعه الاستيعابي والتضاد ، الاصلاحي الشامل الذي يعبر على الدعم الخارجي ، هو مجتمع ابقي خدج في السوق الراسخالي العالمي ، بحيث تقاسي اوساطا واسعة من الشفطيه ، مثل اي مجتمع راسخالي اخر ، من استقلال اقتصادي واجتماعي . هذا التناقض الاضاعي

- ١٤- ان العائق او العقبة الاساسية التي تحول دون عذا العزل هي قوة الايدولوجية الصهيونية التي تعزز نفسها امام الجماهير اليهودية في البلاد والدنمارك كيدل وعيد للكارثة والملاحقات الابدية . ويجب ان نذكر بان الايدولوجية الصهيونية كما هي الان هي التي مستزدة الياس السياسي للمرجعيات اليهودية الصنيرة الاغدة في القدر والملاحقة بواسطة الرعية الالمانية ، وعندما تحولت هذه المابقة الى قوة كواثريالية تقدم الانتصار العربي بشكل مؤزم .
- ١٥- لن تتكمن التناقضات الاجتماعية من ان تصيد وربما التاريخي ، اذا لم يحول تعمق من الشأن اليهود عن الايدولوجية الصهيونية ، وبالتالي سيقتضي المستوطنون اليهود توبة مبعضة تشكل بيضاء عليهما يقف ضد حركة التحرر العربي واند الثورة الاشتراكية .
- ١٦- يصبح هذا العزل ممكنا فقد اذا تعلقت الازوار او الجزيئات الثلاثة التالية المرتبطة الواحدة بالآخرى :
- ا - تثقيت تدريبي للتفوق العسكري الاسرائيلي .
  - ب - تفاقم عدة الازمة الاقتصادية الداخلية في اسرائيل .
  - ج - تبلور يدل ابي في اوساط حركة التحرير الفلسطينية وحركة الثورة العربية الى جانب تيق الوعي العادي للاستعمار في اوساط الجماهير الصالية اليهودية في اسرائيل .
- ١٧- في سبيل تحقيق هذا الهدف ، من المهم جدا النزال ضد الاتصافات والتعاون السياسية الصهيونية النويدية حتى الان في اوساط حركة التحرر العربي ، وهذه الخطوات السياسية التي تتجامل ويرود شذوية يهودية قومية في ارض اسرائيل - فلسطين ومن القذية السياسية النابعة من ويرود اقلية قومية وتقومها . ان الاعتراف الصريح بالحقوق السياسية قدام يهودى الى خلق القاعد ، المؤرعية والذاتية لانضمام جماهير المستقلين في اسرائيل للنز ال الثوري المشترك .

- ١٨- لقد كان الشعب العربي الفلسايني خلال عشرات السنين الماضية له النموذجي بين الصهيونية والريحية العربية • ان بعثه المستقل في انقلاب حرب ١٩٦٧ يشكل احد المذواجر الهامة والصحية جدا في سبيل التغيير الثوري والقضاء على النظام الاجتماعي المائت في الضفة •
- ١٩- ان الحركة الفلساينية نادرا لوتعبرها التاريخي ذاته موجودة في واحدة الفاضل ليرتقا ضد الصهيونية والريحية العربية الموالية للاستعمار قبل هذه القوة والايديولوجية البرجوازية الصغيرة التي تعتبر الاملاسات القوية التي تنمو بها نوعا من الاشتراكية •
- ٢٠- ان القاذية الفلساينية يمان سلما تدان في اثار الثورة الاشتراكية التي لا يمكن ان تتقدم بدون وحدة على اساس امني من كل القوى الثورية في الضفة •
- ٢١- ان فلساين وحدة اقليمية ذات المبح شائي القوية ، ووا التركيز الاقليمي العالي للسكان اليهود الا نتيجة لسفاهات نوات بالقوة ، فقلد تستيقه اورد السكان العرب من اراضيهم • ان الفصل اقليميا بين الشعبين على اساس العقائد التي فوضنا الفاشيوية بالثقة ، تتلقت مع كل ميداد يقرالي ، بمؤيبيه يعث لكل موا ان بدون ان تميز قوي ان يسكن ويحصل في ان مكان يفتار •
- ٢٢- هذه العقائد تحلي استنتاجا ذا معنى واحد : ان البديل الوحيد للعرب القومية بسفح العرب بين الشعوب ، هو الفاضل الثوري المشترك للعرب واليهود •
- ٢٣- ليست الصهيونية والقاذية الاسرائيلية الذ افضان الوحيد ان للثورة في العالم العربي ، بالممكن ، ان القاذية الفلساينية وايضا الصهيونية ، هما من المذواجر الميارة الاستغارية على هداقة ذات امنية اقتصادية واستراتيجية من درجة اولى • هذه الهداقة فاضح حتى ان المارات ايديولوجية وسياسية ريفية ، تشكل الذمان لاستمرار الميارة الاستغارية • ولقد برتت البرجوازية الملكية الرتباط ارتباكا وشيقا بالاستعمار وايضا البرجوازية الصغيرة التقدمية ، على عدم قدرتها قيادة حركة التحرر للشعوب العربية • ان فشل الثورة القومية الديمقراطية في الشرق الاوسا يكون الارضية الواجبة لتحول ثور ، راديكالي في حركة التحرر العربي ، هذا وفي نفس الوقت فان تحول وتطور الحركة العمالية في البلاد العربية يخلت القاذع الذي يقع عليه مبه قيادة هذه العملية •

- ٢٤- أننا نؤمن على أساس هذا التحليل ... أنه من الممكن بل ويجب تأسيس حكم شعبي ثوري في الشرق العربي وذلك بمخالفات العمال والفلاحين والمثقفين بقيادة (الدابقة العاطفة) البروايتاريا .
- ٢٥- أن الشرق العربي لا يكون وحدة جغرافية سياسية تامة ومحددة بشكل مطلق . فالتحادات العربية تاريخيا بالمغرب ومربوطة أيضا بالمطبات (والتيارات) الاجتماعية المعتمده في اجزاء غير عربية باسيا الغربية . ونكاد ان الوحدة الاشتراكية في الشرق العربي ، بمفهوم الاثنيات السره الموجوده فيه ، لا يمكن ان تقوم الا على اساس كيان الشرق الموحده (من النقطه الاثنية) .
- ٢٦- أننا نعي التناقض القائم بين الحاجة الى تنظيم النضال الثوري على اساس المركزية الصلبة ، وبين التطلع الديمقراطي للامركزية وادارة الموانعين الذاتية لدموع المجتمع في كل مكان ومكان مشير ان هذا التناقض انما هو بالكتيكية وليس بالادعائيا ... (انتقروستق) .
- ٢٧- ان انتصار الاشتراكية مرهون بتأسيس حزب ثوري شامل يقوم على ارشاد الجماهير في كل الخدافة للاستيلاء على السلطة .
- ٢٨- ان هذا الهدف المرحلي ... ان اقامة الحزب الثوري المشترك على اساس النضال والتنظيم الثوري ... هو الذي يوجه شكل هذا التنظيم في هذه المرحلة . اننا ما زلنا موزعين عن الجماهير التي يدونها لا يمكن ان تقوم حركة سياسية ذات معنى تاريخيا .
- ٢٩- وعليه فاننا نرى الحاجة الملحة لاقامة جبهة ثورية في اسرائيل ، جبهة مفتوحة امام كل من يوافق على مبادئها واخذاتها الواردة هنا ، والذي يتخذ على نفسه الا ان يات لها بحسب مبدأ المركزية الديمقراطية .
- ٣٠- ان هدف الجبهة على المدى البعيد هو تحضير وتنظيم وادارة الصراع ضد الحكم الصهيوني على ضوء الاممية البرليتارية - بجميع الطرق التي ترتبها بحيث يكون الهدف النهائي من النضال هو تأسيس حكما شعبيا ثوريا في الشرق العربي كخداقة موحده وكمعقل من سائل الثورة الاشتراكية العالمية .
- ٣١- واما هدف الجبهة في هذه المرحلة فهو تسمية الذات الثورية القائمة من صفوفنا حتى تتبلور الشرور لقلب الجبهة الى حزب - واعم هذه الشروط هي :
- أ - ون برنامج سياسي يذم تحليلا نظريا للصراع الدينامية الاجتماعية في الشرق الاوسط ... وقبولنا على قلب اعضاء الجبهة .
- ب - وضع استراتيجيه سياسية متعلقة بالصراع المؤزعي للدايات المستقلة (بالفضة) بحيث تكون فيما للجبهة المشاركة الفعالة .

- الجراء على الضال -

كتب هذه المقالة ، أحد أعضاء * الاتحاد الشيوعي الثوري * قبل حوالي ثلاثة أسابيع لشركة المصلحة الاشتراكية الاسرائيلية * ، وما نحن نعرضه هنا بأمله لأنه يذكر بهوره وانتمه التيارات السياسية التي كوت الاساس لا نشأنا .

اولا ، وقبل كل شيء ، علينا ان نقرر الاسماء على صحتها : هدف بضعه اشهر ومن مشلوبي الفعالية بهوره مألقة شريفا ، دون ان يلفت ذلك انتباهنا لمدة السنوات التي شغمتها الصحافة لدينا ولا تزال ، حول موضوع فعاليتنا فان البلاد * غير انه في الواقع بقي * متسبين * معلقة عملية بالكاد ١٠ وفي الحقيقة فان وجودنا لا يتعدى كونه اساوره ، ونوهي دورنا على المستوى الاجتماعي * كساروة * .

ان ذلك لا يعني اننا لا نعمل شيئا ، ولكننا نعمل ما يسمح لنا عمله ، وذلك التليل الكافي لبقاعنا اساوره ، كصداق البريد ، على فترات متقاربة ، وتسايم بضعه الندوات وعروض بضعه العناشير .

مما لا شك فيه ان الحالة الموضوعية التي نواجهها صحيحة للغاية : ففقدنا الضور في العالم العربي يزيد من حدة المهنة العسكرية الدائمة لدولة اسرائيل ، ويضاف على التكتيل القومي الداخلي الذي يدعم الاستعمار . ومن الناحية الاخرى فان ان انتصار جوشي الثورة المأزده لا يستلزم اعادة الاور الى مجراها الطبيعي ولا يستلزم ابقاء العرب ، بحيث ان العلية اعلى بكثير ، وبهوره مانصره فان استقرار الاستلال يعني في المدى القصير تامل القائمة في اسرائيل ككل ، التي في جنوب أفريقيا . ثم ان الداعي عن الخاطن المستقلة نتية لبرنامج " روبرز " مثلا لا يوهي ، الى الحد من العنصرية في اسرائيل ، بحيث ان مجرد التخلي عن تلك الخاطن لا يوهي الى السلام ، او الى إمكانية النزال الثوري داخل اسرائيل . ان من المستل التوصل الى فترة من الهدوء النسبي ، غير ان من المتوقع حتما ردد فعل عنصرية احد يغير نتية للمشاكل الاقتصادية ولغوية الاصل .

ان * متسبين * بالاحرى لم يتأخذ شعاراته بهوره بديلة .

لقد استعرضنا اسباب حرب حزيران ١٩٦٧ ، ولم نتم بداية مساواة مع الصهيونية ، ونحن على حق حين نقول انه من المستحيل انهاء الحرب دون ايجاد حل عادل لقضية الشعب الفلسطيني ، وما نحن نرى ، بعيدا نتائج تلك الحرب وذلك الاحتلال ، انما توضح بهوره سائرة ، والصفة الاستعمارية التوسعية لدولة اسرائيل .

ولكن ، هل ادري ذلك التليل الى تغيير في سلوكنا الشخصي او في فعاليتنا ؟

لا . ان باستماعنا ان نسر من العنايات الصهيونية التي عزب الكارثة من كتب ولا تستند لنواجهتها ، (كالبرهان واندونيسيا مثلا) ، ثم ، او ، النتائج استخلصنا نحن الذين نعيش في الواقع ذات ؟

لا شيء ! لاننا نعيش بالانعام ذاتها . ثم ، كيف كان رد فعلنا عندما تاور واستد الهجوم السعفي لدينا واتخذ صيغة : متسبين - قبح - نائن ؟ لقد ابتلانا في البداية ، وفي كل مرة نتفق من جديد . وهذا قد يقر المبعين صالحين ، توجهنا " لديمقراطيين " اخرين !

لقد حاولنا في مالم هذا العام ان نتاور عزلتنا ، وان نعمل على خلق جبهة موحدة لمساررة قوانين الطوارىء وسياسة المقومات الديمقراطية والى غير ذلك ، ومع مرور الوقت لم نجد عن يتعاون معنا باستثناء القائمة الصهيونية الجديدة " رالكس " ، فقد قمنا فقط بسلطتين ذاتي امنية ، كادت احدانا العالم ارام بيني الكيست احتبلنا

لقد كان ذلك كل ما قضاه ، غير ان ذلك لم يستلزم التزام اليسار الصهيوني كعضو " اليسار الاسرائيلي الجديد " " سيج " او الديمقراطيين ابطال افعري مشاركتنا النضال من اجل الديمقراطية ، لان ذلك ليس من صلبتهم . ثم اتنا بايهم انفسنا ان ذلك من مصلحتهم ، فانا نقترح ، وبوجودهم كحزب معارضة . ان باستماعهم الدفاع من " حرية الكلمة " هذا ، غير ان ذلك دفاع ضار في الواقع . وفي الحقيقة فانا نخدمهم بصورة مدهشة ، لاننا بالنسبة لهم ، جماعة من " الدعوة " يساهمونها لكنهم موافقين مالم يرد افصون عنها بصورة سادسية هذا . كديخرا اين مالمين .

ان العنطة التي تشنها الصحافة ضدنا امر لا مفر منه ، وكذلك منزلتنا . ظن البعض ، ولا يزالوا (كما كنت بتفصي شريكا لذلك اليوم) ان من الممكن الدفاع عن انفسنا بالتوجه لحاكم الدولة . ان التوجه لمحنة صهيونية ورياء ما التفرقة بين ثامر وتامن ، كالتوجه الى ذئب ورياءه مع رفاقه اكل ابناءك بشراعه ، وكما لو كنا ندير في جو من الديمقراطية البروساوية كملك التي في انجلترا والسويد .

ونفهم معين فانا نفهم بنضال سياسي ذو عدلية من دون العدالات ، لذلك فمن واجبنا ان نذكر اننا موجودون على الاثر ، وهذه نتيجة متممة لمواقفنا الاممي .

لقد لسنا نرنا ، ما ليرياستماعنا عملك ، ويصدر السؤال عننا ما ذا يريد علينا عمله ؟

اولا : تسميق برنامج سياسي يتخذ من عزة وشخصيل متلفعات المبتدع الاسرائيلي ، ان مرنا كهذا لن يكون مجردا ولا يمكن ان تبده في احد من الكتب الموجودة .

فمن الواضح ان البروليتاريا الاسرائيلية هي بشكل قاطع شريفا شريكة للايد يولوية الصهيونية ، ثم ان من الواضح ايضا ان استوار العرب يزيد من حدة الاستغلال الاقتصادي ، وانه في الاشهر القليلة القادمة يتوق نضال عمالي ضد بكنير .

ان من الواضح ان ليريا ما كنا نمريد البروليتاريا اليهودية عن الايد يولوية الصهيونية دون استثناء تمييز في الشرق الاوسط ، ان دون تحول حركة التحرر العربية المناهضة للاستعمار الى حركة اشتراكية شعبية تقوم في الوقت ذاته بنضال ضد الصهيونية والاستعمار .

غير ان هذا التناقض المسيحي يفرغ علينا بادىء ذي بدء، التوجه الى البروليتاريا، حينئذ انما الآلية
الوحيدة التي لا حيلة لها في استتار الحرب .

لذلك فان لتوجيه الناس الى الدورية الاولى الى صفوف الطبقة العاملة السابقة الاولى، وان اولئك الذين
يشكون في امكانية نجاح هذا العمل لا يستطيعون تبرير ذلك بصورة مقنعة، لان لهذا حتى الان لم يتم
بنته الى كنهها بصورة جدية .

ان من المستحيل اطلاقا قبول علم وجمالي دون ان تحول في الشهرة، وان من المذابة ان تغربا القيام
بذلك، التذلل كما ان هذا عن ارض، توزيع يحد، تشير اذنية . يجب علينا ان نحرر خاميرنا بلذبة بسيادة
واسلوب واضح ذي فهم، وان ندالج المشاكل الواقعية، ان نعرفها اولاً عن طريق بحثها . ومن التلمية
الاخرى، يجب ان نناقش اولئك الذين لا يطمون ولا يدرسون من اهل الحاشية تحت تصرفها بسيرة فان
فضاليتهم في الصانع .

اننا لا نقصد عزو السلول الخيالية او المستديلات، علينا ان نبدأ طريقاً اولياً وشاملاً يتألب جهداً واراداً،
واضياً دون التثيد بالمثل المألوف .

كما نفكر علينا العمل بصورة ضيقة ختامة داخل القامع العربي واللجنة العربية . وان تثير بصورة
جذرية اسلوب مشورتنا الطيبة بالمثالية والتي لا تعالج المشاكل الناجمة لذلك القامع . واذا ذكرنا بعض رفاقنا
الذين يؤمنون في القرى العربية * انه من الواضح استمالة حل القضية الفلسطينية دون ثورة اشتراكية * .
ان موقفاً كهذا، على الرغم من صحة باعيتته لا يمكن تبنيه على الاطلاق بصورة صحيحة، وينبأ اليه كانيال بعيد
عن الواقع .

ليس من شأنه في ان هذا التصول البذر، يفكر ايضاً ختامة سياسية يرتاح على، ولا اعلم من ذلك كله، هو
ان نعرف ان من الممكن اعداد ذلك التثخير البذر، عن طريق اذنا، موقفاً جديدة تجاه الطب المألوف لدينا .
وذلك عن طريق الاتجاه الثوري . ان ما يجب علينا فهمه هو الا اننا في استثناء الفتيبة المتخمة وبني ان على
* حسين * الاتصال عن اهل البروتوازي المسير واليوناني . وان لم نفضل ذلك فمعناه ايجاد ياسني مما
للحكم المسيحي، ان يان تتول في الحفا على ختامة ثورية شرعية وثقوة في نصر اليوت . ان وجودنا الاسي دون
فضالية معناه ختامة السلطة، وبالتالي ان نأون مؤجماً نورين والثين في حلق الثورة